

ההתקפה על דבס "שברון-הלב"

זוהי הרצאה דמונית
הניתנת, כביכול, בבית-
הספר לפיקוד ומטה של
צבא-העם הצפון-קוריאני.
ההתקפה המתוארת על
רכס "שברון-הלב" נערכה
בפועל, בנובמבר 1952.

מאת קול-לויט' אירוונג היימונט

חברים. חניכים.

מוקשים ובמכשולים, והכנה ארטילרית ואוירית — זמש לפני ההתקפה.

משימתו של סיור הקרקע היא להשיג תמונת-מצב מושלמת ומעודכנת של פני-הקרקע ושל היערכות האויב. לפני ההתקפה יש לאכן כל עמדת אויב, על-ידי פטרולים, מוצבי-תצפית ותצלומי-אוויר. אי-לכך על הסיור להקיף שטח נרחב ולהתבצע על-ידי היחידות שבמגע עם האויב, אשר תסתייענה כפ"ה-צורך במומחים טכ-ניים, כגון פלסים. בסיור-קרקע נכללים גם סיור-אלים וגם ריגול. סיור-אלים בסיוע ארטילרי צריך שיתבצע על-ידי יחידות שגודלן מחלקה עד פלוגה, שנים-שלושה ימים לפני ההסתערות. יש לערוך תכופות התקפות מדומות, כדי שהאויב יפתח באש ויגלה בכך את תכנית-האש שלו. סיור מפורט לגילוי מכשולים מתבצע על-ידי הפלסים.

ריכוז הגייסות והאספקה מתחיל במועד כזה אשר יאפשר כי הריכוז יושלם מבלי שיתגלה בטרם-זמן. שטח-הכינוס נבחרים בדקדקנות וה-תנועות אל השטחים ומהם נעשות כרגיל בלילה. הגייסות הנוטלים חלק בהתקפה מתאמנים על דגמים של עמדות האויב. כל יחידה מתאמנת

אתמול למדנו את עקרונות ההתקפה מוגבלת-היעד על אויב מחופר כהלכה. כידוע לכם, הוכחו עקרונות אלה כמוצלחים על-ידי ידידינו וחברינו בצבא הסובייטי, במלחמתם הגדולה להגנת המור-לדת נגד הפולשים ההיטלראים. כיום נישם אנו עקרונות אלה בניתוח ההתקפה שנערכה ב-1952 על-ידי "צבא-העם הקוריאני" עטורי-התהילה שלנו נגד גייסותיו של סינג-מאן רי וכוחות-ההת-ערבות האמריקניים-בריטיים. רק באמצעות לי-מוד נצחונותינו ומשגינו בעבר נעלה את תכלי-תיותו של "צבא-העם הקוריאני" שלנו לרמות גבוהות עוד יותר.

*

תחילה נסכם את העקרונות שלמדנו אתמול, למען יתרעננו בזכרוננו. אחרי-כן נקבע אם הם קוימו או הופרו.

התכלית של כל פעולה התקפית היא חיסול האויב על-ידי שבירת ליכודם של ביצוריו; ול-אחר זאת — השמדתו. הכנתה של התקפה מצ-ריכה סיור מפורט, חריצת החלטה מצד הפיקוד, ועריכת תכניות. אחרי-כן מבוצעת התכנית על-ידי ריכוז גייסות וצויד, פריצת מעברים בשדות-

משכת מצפון לדרום, בין הבקעות מונדונגני וסאטארי, בחלק המזרחי של מרכז קוריאה. שרשרת רכסים זו חולשת על נתיבי הגישה אל ציון נציון — שהיתה גוש מתקני-אספקה ותחנת-הסיום של מסילת-הברזל שלהם, אשר קישרה אותם אל הדרום. לאחר הקרבות העקובים-מדם, באוקטובר 1951, כאשר בעלי ברי-תנו, המתנדבים הסיניים, ויי-תרו מטעמים טקטיים חשו-בים על הגבעה 851 ועל ה-רכס שמדרום לה, כינו המת-ערכים את הרכס הזה בשם "רכס שברון-הלב".

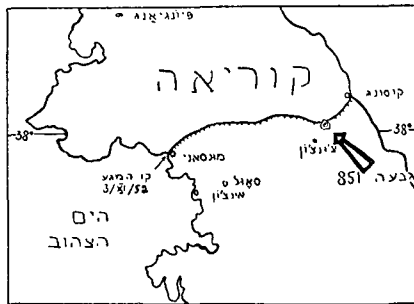
שטחה של הגבעה 851 הוא הררי. הרכסים חדודים, "ד-מויי-סכין", ולהם פסגות גר-נית שגובהן למעלה מאלף מטרים. העמקים צרים, מעוקלים ומפותלים כנחשים. הדרכים שבאיזור אינן אלא שבילים ששופרו. שיחים, אלונים ועצי-מחט גמדיים מכסים את הנמוכות שבגבעות ומע-ניקים מחפה מצוין. בפני-הקרקע מסוג זה נתמ-עטה מאוד חשיבותה של העדיפות ברכב, שהיתה למתערכים.

לאחר שכבש האויב את הגבעה 851, לבשה הלחימה באיזור צורה של פעולות קטנות אך אכזריות של פטרולים, וחילופי-אש עזים של ארטילריה ומרגמות. העמדות שופרו וחוזקו. המת-ערכים הקימו את קו-ההתנגדות-הראשי שלהם

גבעה 851 שברכס "שברון-הלב"

למשימה מוגדרת. התכניות הסופיות הן מפורטות ומקיפות את כל שלבי הקרב.

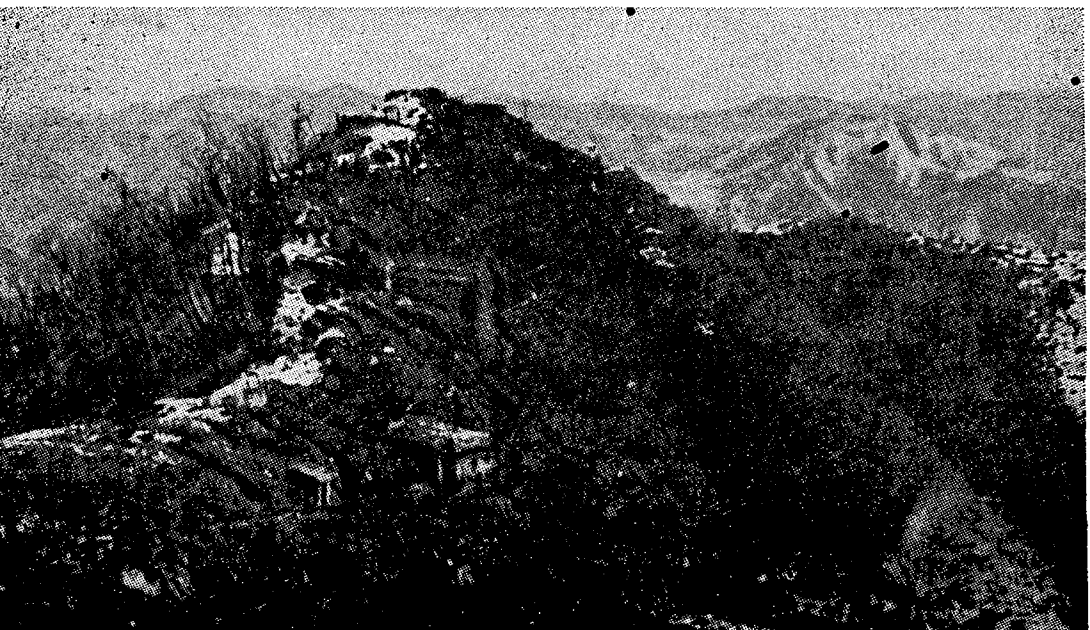
ההכנה הארטילרית והאווירית להתקפה עשויה להימשך מ-30 דקות ועד 2 שעות. המכשולים שלא חוסלו בהכנה זאת מחוסלים על-ידי קבוצות-סער מיוחדות של פלסים ורגלים, משולקו המכ-

שולים, מתחילה להתקפה-גופה. בחיפוי השלבי-המסיים של אש-ההכנה נעים הרגלים והטנקים-המסייעים, אם מ-צויים כאלה, דרך הפרצות שבמכשולים, כדי להגיע ול-קרב אל האויב. לאחר שפל-גות-הרגלים הקדמיות שלנו חדרו לביצורי האויב עד ל-עמדות הארטילריה הקלה

שלו, מתחילות היחידות הרגליות הנעות בעקבו-תיהן להרחיב את הפרצה ולחסל קני-התנגדות שנעקפו. פלגות-הרגלים המוליכות מתבססות בינתיים בעמדות שכבשו, מתארגנות-מחדש ומת-כוננות להדוף התקפות-נגד — או להמשיך בהתקדמות.

ועתה, הבה נראה כיצד קוימו עקרונות אלה הלכה-למעשה בהתקפה על הגבעה 851. שנערכה בליל 4 בנובמבר 1952. הגבעה 851 היתה העמדה הקדמית ביותר שהחזיקו בה כוחות-ההתערבות של ארה"ב, על שרשרת-הרכסים הגדולה המת-

על-פני סדרת גבעות כשמערכם זה משתרע ממזרח למערב, דרך הגבעה 851, בין העמקים מונדונגני וסאטארי.

מון. במחלקות הרובאיות הוקצתה לכל כיתה משימה מיוחדת בהגיעה לחפירות האויב. כיתה אחת (בכל מחלקה) נועדה להיות כיתה נגד-טנקית; כיתה אחרת — נועדה לביעור חפירות; הכיתה השלישית נועדה לביעור בונקרים. כל כיתה נחצתה לשתי חוליות, ולכל חוליה הוקצה יעד מוגדר. יכולנו להקצות יעדים מוגדרים הודות לידיעות המצוינות שהיו לנו על עמדות האויב — ידיעות שהושגו בפיטרול יסודי וב-תצפית-מקורב רצופה שקיימנו על עמדות אלה. הגייסות העצלים של המתערכים בנו הרבה מעמדותיהם על פני-הקרקע, במקום לחפור אותן מתחת לפני-הקרקע. רבים מן הבונקרים שלהם הודקרו על קו-הרקיע כאבטות על גוף חולה. גם אותם בונקרי-הלחימה שנחפרו באדמה ניתנו לזיהוי באמצעות פתיות המון והכירה הריקות. שנערמו לפני אשנבי-הירי.

באימון-הפלוגה הודגשו תבניות-ההתקפה של הפלוגה והתיאום שבין יחידות-המשנה שלה. כל פלוגה תוגברת במחלקת מקלעים-בינוניים, מחלקת סיור, כיתת רובאים נגד-טנקים ושני צוותי פלסים — כל אחד בן 4 אנשים. טקטיקת ההתקפה של הגדוד תורגלה בלילה על פני-קרקע הדומים מאוד לגבעה 851. תקשורת, תבניות, ציתוי ותיאום — הודגשו.

במשך האימונים לא הוזנח החינוך הפוליטי. שיעורים פוליטיים, שנערכו יום-יום במשך שעות תיים, הנושא המרכזי שלהם היה ההתקפה הממשית משת ובאה. מהיותו עד תמיד לענין הגמול הנאות אשר יגיע את הגייסות להצטיין, פרסם מפקד הדיביזיה ה-1 את סולם העיטורים דלהן:

- עיטור הגיבור — 40 שבויים, או 3 טנקים
- עיטור הדגל הלאומי, דרגה 1 — 30 שבויים, או 2 טנקים.
- עיטור הדגל הלאומי, דרגה 2 — 20 שבויים, או טנק אחד.
- עיטור הדגל הלאומי, דרגה 3 — 10 שבויים, או 2 מקלעים-בינוניים.
- עיטור השירות הצבאי המצוי — 3 שבויים, או 3 רובים.

לפני עזבה את איזור האימונים ערכה כל פלוגה כנסים, ובהם נשאו מספר קצינים זוטרים ומפקדים-שאינם-קצינים נאומים, להחדיר בגיי-

בשלהי ספטמבר 1952, כארבעים יום לפני עצם ההתקפה, קיבלה הדיביזיה ה-1 עטורת ההחילה שלנו פקודות ממפקדת הקורפוס-השלישי לכבוש את הגבעה 851 ביום 25 באוקטובר 1952. כיבוש הגבעה יחסל את קו-ההתנגדות-הראשי של המתערכים בין העמקים מונדונגני וסאטארי. משתהיה הגבעה 851 בירינו, תתהווה פריצה גדולה בקו-החזית של המתערבים.

מחמת השטח הסגור והיעד המוגבל, החליט מפקד הדיביזיה ה-1 להפעיל בהסתערות גדוד מוגבר אחד. הגדוד ה-1 של הרגימנט ה-14, הוא הגדוד התוקף, תוגבר בפלוגה מגדוד-הסיור של הדיביזיה, במחלקה מוגברת מגדוד-הפלסים של הדיביזיה, וכיחידות-משנה מפלוגות הפלסים, המרגמות, הנשק הנגד-טנקי, הסיור והקשר של הרגימנט. העתודה, או הדרג השני של עוצבת ההתקפה, היו יחידות-המשנה מעתודת הרגימנט ה-3 של הדיביזיה, שהחזיק אותו זמן בקו-ההתנגדות בגורח בה עמדה להיערך ההתקפה.

הגדוד התוקף כונס לאימון מיוחד ב-2 באוקטובר, באיזור שנמצא מעבר לטוח הארטילריה של האויב. איזור האימונים היה יערי והכיל בשפע בונקרים בנויים כהלכה ומוסתרים. ההסתר מפני אורית האויב לא היה בעיה. תכנית האימונים נועדה להתבצע עד ל-20 באוקטובר. האימון התקדם מאימון-שדה-לפרט ועד לרמת גדוד-בהתקפה. הפלסים וכיחידות-המשנה של הסיור, שסופחו לגדוד, התאמנו בתחילה בנפרד, אך צורפו לגדוד בשלב אימון-הפלוגה ואימון-הגדוד. טקטיקת ההסתנות, השימוש במחפה ובהסתר ותבניות-ההתקפה — הודגשו במשך תקופת האי-

טנק ומכשולי־יתיל של המתערבים באיזור היעד. במשך תקופת האימונים הוחלפה דיבויית הרגלים ה־25 של צבא ארה"ב, אשר הגנה על איזור הגבעה 851, בדיבויית הרגלים ה־40. די־ ביזיה חדשה זו לא השתתפה בלחימה מזה 4 חדשים. לפי השיטה המשונה של החלפת חיילים שנוהג בה האויב — שיטה בלתי מובנת של נקודות — מן ההגיון היה להגות, כי בדיבוייה זאת מעטים החיילים בעלי נסיון קרב. הפטרון־ לים והמרגלים שלנו דיווח כי הגבעה 851 מוחזקת על־ידי הרגימנט ה־160, ששליש מחייליו קוריא־ נים, ושני־שלישים — אמריקנים. נחיתותו של האויב הן בנסיון קרב והן בהכרת פני־הקרקע בסביבה, בישרה טובות להתקפה, לדעת מפקדת הדיבוייה ה־1.

ביצועה של ההתקפה הוכן בפירוט רב, כולל תכנית תקשורת מיוחדת. כתקשורת בין הפלוגות הרוגאיות ובין מפקדת הגדוד נקבע שימוש משו־ לב בזיקוקים ובטלפון. בתוך הפלוגה נועדו לש־ מש לתקשורת תקיעות שופר, זיקוקים ואיתות בפנסים. גם ההכנה הארטילרית והמרגמתית תוכננה בדקדקנות. נבחרו שלושה צירי־התקפה — ציר לכל פלוגה. את ההתקפה העיקרית התע־ תדו להנחית מן האגף המזרחי של הגבעה 851, ולכונה לעורפה של הגבעה. את ההתקפות האח־ רות התעתדו להנחית כך: אחת מצפון, הישר לאורך קו־הרכס, והאחרת — ממערב. התקפת הסחה, ממערב לגבעה 851, התעתדו לבצע יחי־ דות שהחזיקו בקו ונמצאו כבר במגע עם האויב. עם כיבוש היעד יתחפר הדרג התוקף כדי לגדוד את התקפות־הנגד הצפויות של המתערבים. לכל פלוגה הוקצה איזור להגנה. תכנית התק־ שורת הכילה אותות מיוחדים לקראת מצבים העלולים להיווצר אם המתערבים יערכו התקפת־ נגד. תוכנן שהגדוד התוקף יוחלף לשם מנוחה והתארגנות מחדש ביום השני או השלישי לאחר כיבוש היעד.

בחסות החשיכה, ב־23 באוקטובר 1952, יומים לפני ההתקפה, נע הדרג־התוקף אל שטח־הכינוס הקדמי. בשטח הכינוס נחו הגייסות יום אחד וסופקה להם תוספת תחמושת ומנות מזון. בשעות המוקדמות של הערב, ביום 25 באוקטובר, דחתה מפקדת הדיבוייה ה־1 את ההתקפה. הדרג התוקף

סות את הבטחון בהצלחה. חברי המפלגה נשאו "שבועות נקם", להוכיח את החלטתם הנחושה להקריב את חייהם על מזבח הנצחון. שבועות אלו, המלמדות על החלטתם הנחושה, רבת התהילה, של חברי המפלגה שלנו, ראויות שיחזרו עליהן. הבה נאמר אותן יחדיו:

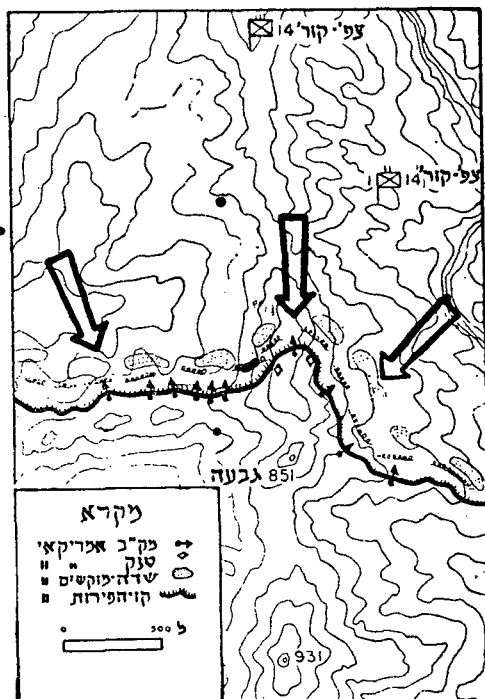
"אני נשבע שאוכיח בהתקפה זאת את אומץ־ לבי ותעוזתי עד מעבר לקצה גבול האפשר, ואזכה בתואר גיבור".

"אני נשבע כי משכבוש את היעד אקים ביצו־ רי־הגנה נגד התקפת־נגד של האויב ואחזיק בעמדה שלי עד הסוף. לא אווז גם צעד אחד לאחור בלי פקודה מהממונים עלי".

"יחי מפקדנו העליון, הגנרל קים איל סונג", "תחי מפלגת העבודה הקוריאנית".

"תחי רפובליקת הדמוקרטיה העממית הקו־ ריאנית".

מפקדת הדיבוייה ה־1 הודיעה ברציפות לגדוד התוקף את תוצאות פעולות התצפיות והסיורים הנמשכות בסביבות גבעה 851. תצפיות וסיורים יסודיים אלה, אשר בוצעו על־ידי יחידות שבקו, בסיוע פלסים, איכנו כל בונקר ראשי, עמדת־

נע אותו לילה בחזרה לשטח האימונים שלו, לע-
רוך אימונים נוספים, ולהמתין לפקודות חדשות.
פעולה אחרת היתה הוצאת פקודה, לשלוח
סויר-אליס נגד הגבעה 851, ב-25 באוקטובר,
בעצמת מחלקה מוגברת, מן היחידה שבקו, כדי
לקבוע את מידת כוונות כוחות המתערבים ולי-
אמת את תוצאות הסיוורים הקודמים שלנו. סויר-
אליס זה הצליח להפליא.

המחלקה המוגברת הגי-
בורה, על אף שנפלו אח-
דים מאנשיה, הצליחה
להבקיע לתוך חפירות
המתערבים, אנשיה נסו-
גו אל קוינו לאחר ש-
אישרו חלק מתוצאות
סיוורינו הקודמים וקבעו,
כי הכוח של המתערבים
לא עשה שום הכנות
מיוחדות לקראת התק-
פתנו. העדיפות הקרבית
של חיילינו הגיבורים
הודגמה ברורות בפעולה
זאת. כאשר נערכה הת-

הסיבה לדחיית ההתקפה היתה פשוטה.
התעורר חשד שתכנית ההתקפה הוסגרה
לאויב. חייל-פלס נפגע אחד ערך אל האויב
בלילה שעבר, בהיותו במשימת חיתוך
סבכי-תיל באחד מנתיבי ההתקרבות של
ההתקפה. שימו לב לגמישות ולמהירות
בתגובת המפקדות ברמות הגבוהות שלנו.
מיד הוצאו פקודות להחלפת יחידתו של
העריק — כי יתכן שמחלת ההשתעבדות
למתערבים פשטה ביחידתו בלא ידיעת
קציני-המטה הפוליטיים שלנו, העומדים
בכל-עת על משמרתם.

•

כושרם ומנהיגותם העדיפים של מפקדינו ברמות
הגבוהות והאימון המצויין של חיילינו מופגנים
כאן ברורות, משום שהאויב אמנם לא הבחין
בגייסותינו במשך תקופת המתנה ארוכה זאת.
ב-1930 נורתה אש מכינה אינטנסיבית של
3000 קליעי ארטילריה ומרגמות כבדות. לרוע
המזל, כפי שתשמעו להלן, לא עשתה אש ההכנה
את המוטל עליה.

שעה אחת לאחר שקי-
עת השמש, הצה הדרג
התוקף את קו-ההתחלה.
צותי פלסים נעו ראשו-
נים. בעקבותיהם נעו כ-
סדר המחלקות הרובא-
יות, הכיתות הרובאיות,
החמושות רובים, מחל-
קות הסויר ומחלקות ה-
מק"בים. התנועה בוצעה
בזחילה בשורה עורפית
יחידה, ברוחים של 3-4
מטרים בין האנשים. ה-
התקדמות היתה איטית
מאוד, ולעתים נאלצו ה-

אנשים לדמום כאבן, כדי שלא יבחינו בהם.
ב-21.00, בקירוב, הגענו לקו-ההסתערות, שנמצא
כ-50 מטרים מגדרות-התיל של המתערבים. עד
כאן לא היו אבידות מאש האויב או ממוקשיו.
הפלסים שלנו כבר ביצעו להפליא את משימות
סילוק המוקשים. בהגיעם לקו-ההסתערות המתנינו
הגייסות לזיקוק האדום, שנבקע כאות להעתקת
אש ההכנה ולהתחלת ההתקפה. בינתיים תתחילו
פלסינו הנועזים לפתוח מעברים בשלוש רצועות
סבכי-התיל, שנמצאו לפני חפירות המתערבים.
כדי לשמור על ההפתעה השתמשו הפלסים
במספרי-תיל. היו להם טנ"ט ורימונים נגד-טנ"ט
קים, אבל הם נצטוו להפעיל אותם רק במקרה
של הכרח מוחלט. מחלקת המקלעים הבינוניים
ניצלה אותו פרק זמן של המתנה להקמת עמדות
אש ארעיות, כדי לחפות על ההסתערות.

ב-21.30 ניתן האות לפתיחה בהסתערות ולי-
העתקת אש הארטילריה והמרגמות המונחתת
על חפירות המתערבים. לרוע המזל הספיקו הפל-
סים עד לאותו זמן להתוך פרצות רק בשתי רצו-
עות של מכשולי תיל. בהינתן אות-ההסתערות

קפתנו הגדולה, נוכחנו לדעת כי הסויר-האליס
ערער כל כך את רוחה של פלוגת האויב על
הגבעה 851, שהחליפות בפלוגה מגדוד אחר.

מועדה של ההתקפה שונה ל-2130, ב-3 בנו-
במבר, למען נצל ניצול מירבי את אור הירח.
תכנית ההתקפה הראשונה לא שונתה, מאחר ולא
נראו שום סימנים המעידים שהאויב שינה את
תכנית ההגנה שלו או את אשי-המגן שלו. בליל
1 בנובמבר יצאו הגייסות משטח האימונים שלהם
אל שטח-כינוס קדמי, שבו נחו יום אחד ומשכו
תחמושת ומנות-מזון. בחסות החשיכה נעו הגיי-
סות משטח-הכינוס הקדמי והגיעו לקו-ההתחלה
תשע-עשרה שעות לפני מועד ההתקפה. כאן
הוכיחו את עצמם אימונינו המעולים בהסוואה
ובהסתר. אכן, שהייה כה ממושכת בקו-ההתחלה
עלולה היתה לגלות את ההתקפה, אולם העליונות
האווירית של המתערבים, באיזור ההוא, לא הרי-
תירה לנו ברירה אחרת. מחמת שפני-הקרקע
הקשו על התנועה והאיטו אותה, לא יכולנו להגיע
באורח אחר לקו-ההתחלה כשאנו רעננים וכשלנו
סיכוי מתקבל על הדעת שלא יבחין בנו האויב.

חברים חניכים, מדוע נכשלה התק-
פה זאת? אין ספק שהתכניות תוכננו
והוכנו כהלכה. ה"מודיעין" שלנו על
עמדות המתערבים היה מושלם. תעו-
ותם של מוגיני הדמוקרטיה העממית
היתה גדולה. הטקטיקה שלמדנו מידי-
דינו שבצבא הסובייטי, בוראי ובוראי
שהיא נכונה. בשלון ההתקפה נעוץ
בראש-וראשונה בעובדה שלא יישמנו
כהלכה את הטקטיקה הזו. לא הפעלנו
מספרים מספיקים בנקודת ההכרעה,
ולא תכננו כראוי את ההכנה הארטי-
לרית והמרגמתית.

המשגה הגדול ביותר היה תכנונה שלא-כהלכה
של ההכנה הארטילרית והמרגמתית. מטרת ההכ-
נה היא לצמצם את התנגדות האויב באמצעות
השמדתם או שיתוקם של כלי-נשק, ביצורים
ועמדות-תצפית. זאת לא השיגה ההכנה שלנו,
מחמת נפחה הבלתי-מספיק ואי-דיוקה. כעבור זמן
נודע לנו ממרגלים כי לא שיתקנו אפילו תותח אחד
ויחיד של המתערבים. ההישג הרב ביותר של
האש הנגד-סוללתית שלנו היה הסבת אבידות
ספורות לתותחנים והפרעה לתקשורת שלהם.
למעשה השמדנו את תקשורת האלחוט שלהם,
בפגיעות שפגענו במכונות-הקשר, ואת כל קו
הטלפון שלהם פרט לאחר. אותו קו יחיד שנתר
הספיק להם להפעיל את מלוא-יכולתם — המער-
רת קנאה — לרכז במהירות אש ארטילרית.

זכרו, חברים, כל תכנונו והכנותינו המדוקד-
קים וכל גבורתנו הם לשוא, אם ההכנה הארטי-
לרית שלנו אינה תכליתית, ואם אין אנו מפעילים
כנדרש גייסות-כהמון. הבה נלמד מעשיאותינו
למען נוכל לצעוד קדימה, אל נצחונות חדשים
בעתיד.

החבר לי — אתה, בשורה האחורית — הבחנתי
בהבעה של הרהור בפניך. אני יודע על מה אתה
חושב. אתה אומר לעצמך שכל זה טוב ויפה,
אבל מה ערך יהיה לאורח פעולה שכזה כאשר
ידידינו הסובייטים יספקו לנו כלי-זין גרעיניים
טקטיים? ובכן, החבר לי, אשיב על השאלה-
שלא-נשאלה שלך.

כפי שכבר למדתם, הופעתם של כלי-זין גרעי-
ניים

התחילו חיילינו האמיצים להסתער דרך הפרצות
בשאגם "הידד!", התנועה דרך הפרצות בוצעה
בשדרת שורות עורפיות. משהחלה ההסתערות
ומשהועתקה אש הסיוע, פתחו המתערבים באש
רבת-נפח של נשק קל ואבטומטי. מכול מגוון של
אש ארטילרית ניתך גם הוא על חיילינו הגיבורים.
רוב פלסינו הקדמיים נפגעו מיד, והגוש העי-
קרי של הדרג התוקף רותק למקומו באש האויב.
אותם חיילים שעברו דרך שני מכשולי התיל
הראשונים תפסו מיד מחסות ופתחו באש על
האויב.

מקץ כשעה הרס נפח-אש כבד של ארטילרית
המתערבים ומרגמותיהם, שנורה בסמוך לקויהם,
כמות מספקת ממכשול התיל האחרון. כדי לאפשר
לכוחותינו להתקדם לתוך חפירותיהם של המת-
ערבים. על אף מסירותם ההירואית של לוחמינו
חדורי רוח-הקרב-העצמית לא עצרו כוח להתחזק
בכיבושיהם, בגלל האבידות הכבדות שהסבה
להם אש האויב, ובמיוחד — אש הארטילרית.
בשעה 0110, ב-4 בנובמבר, חדלנו מן ההתקפה,
לאחר כארבע שעות של קרב נחוש.

מובן שהקרב לא היה אחיד לחלוטין בכל החי-
זית של הדרג התוקף, אבל תיאורי מוסר לכם
את התמונה הכללית הנכונה. פעולת ההסתה
ממערב לגבעה 851 נחלה הצלחה וכשלונו באותו
זמן עצמו. אמנם הגייסות שביצעו את ההסתה
הצלחה להגיע אל חפירות המתערבים, אך עצמ-
תם לא הספיקה כדי להתחזק בהן. הם נכשלו משום
שלא הסיחו אליהם חלק מספיק מעצמת המתער-
בים שסייעה לגבעה 851.

• הדרג התוקף שלנו מורכב היה מגדוד מוגבר
אחד. כוחות המתערבים שהגנו על הגבעה 851
וסביבתה הקרובה שנו כמעט גדוד אחד. צריכים
היינו להגיע לעדיפות של ארבעה-לאחד, לפחות,
בכוח-אדם, לשם כך צריכים היינו לפעול בתבנית
של שלושה דרגים תוקפים, לפחות, לנוכח חוזקם
של ביצורי האויב. אולי הוליכה אותנו שולל
הצלחתו של הסיור-האליים בליל 25 באוקטובר.
אילו פעלנו בדירוג עמוק שכזה, ואילו הטלנו את
הדרגים ללא היסוס לקרב, כדי לקיים את תנופת
ההתקפה, כי אז יכולנו להתחזק במדרג-כף-הרגל
שלנו שבחפירות המתערבים ולהרחיבו, למרות
האש הארטילרית הנמרצת של האויב.

השטח המוחזק ע"י הצפון-קוריאנים, כפי שהוא נראה מגבעה 851.

דף, תתפשט זו לטוח גדול יותר מנקודת-האפס-הקרקעית מאשר בתנאים רגילים.

אילו עמדו לרשותנו כלי-זין גרעיניים בהתקפה על הגבעה 851, נותנים היינו עדיפות ראשונה במעלה להתקפה גרעינית על ארטילרית המת-ערבים. ארטילרית המתערבים היתה ברובה דחוקה בגאיות צרים, שבהם עוברות הדרכים המעטות שבאיזור. ההכנה הארטילרית והמרגמתית שלנו נכשלה מחמת אי-יכולת להג-חית משימות-אש מדויקות מאוד בטכניקת-יריית-לול-מסלול, הדרושה בפני-קרקע הרריים. כפי שכבר ציינתי, מוגברת השפעת ההדף של התפוצצות גרעינית בפני-קרקע הרריים, ואילו ההשפעות התרמיות והשפעות הקרינה גוטות לפחות. כידוע לכם, ההדף הוא ההשפעה היחידה • העשויה להשמיד תותח שאינו סמוך לנקודת-האפס הקרקעית. אילו היו מצויים בידינו כלי-זין גרעיניים, יכולים היינו לצמצם במידה ניכרת את משימות-האש של ארטילרית המתערבים, והיינו מגבירים את ריכוז משימות-האש האר-טילריות והמרגמתיות שלנו על החפירות המגי-נות על הגבעה 851.

הפעלת כלי-זין גרעיניים הישר על הגבעה 851 עומדת בסימן שאלה וצריכה עיון. המתערבים היו מחופרים היטב על הרכס הצר. כפי שלמדתם בהרצאה קודמת, התחפרות היא הדרך הטובה

ניים טקטיים לא שינתה את עקרונות-היסוד שלנו. את הנצחון משיגים עדיין על-ידי ההתקפה של חילות משולבים, שרוכזו-בהמון בנקודת-ההכ-רעה. עם זאת, וכפי שכולכם מבינים, הריכוז-בהמון שלנו מורכב משני יסודות — בני-אדם ועצמת-אש. אם יעמדו לרשותנו כלי-זין גרעי-ניים, נוכל להגדיל הגדלה עצומה את יסוד עצמת-האש שבריכוז-בהמון, ואפשר שנוכל להפחית את יסוד כוח-האדם. אני אתיהס בדברי רק לנושא שבו אנו עוסקים — ההתקפה על הגבעה 851.

הבה נדון בקצרה בהשפעת פני-קרקע הרריים על התפוצצות גרעינית. ההשפעות התרמיות (החום) יסבו אבידות בשטחים קטנים-יחסית, בגלל ההגנה שמעניקים הרכסים והכתלים הגבו-רים של הגיאיות. השפעות הקרינה הגרעינית עלולות להצמצם גם הן בגלל חספוס פני-הקרקע. השפעת ההדף נקבעת לא-במעט על-ידי צורת פני-הקרקע. לדוגמה, האימפריאליסטים האמרי-קאים מצאו כי בהפצצת נאגאסאקי פחתה השפעת ההדף ליד פסגותיהן של גבעות תלולות. על כן השפעות ההדף של נפץ-אוויר מעל גיא תהיינה גדולות ביותר על קרקעית הגיא ועל המדרונות התחתיים של כתלי הגיא. עם זאת, ועליכם לזכור זאת, בגאיות חסרי פתחים מוגבר כוח-ההרס של ההדף על-ידי ההשתברות החוזרת ונשנית של גל ההדף. בגיא ישר, שבו מתועלת השפעת הה-

משלו על גייסותינו בעודם בשטח גלוי ובעיצומו של תהליך הנסיגה. אם נשפוט לפי הנסיון שרכשנו בהתקפה על הגבעה 851, דומה שאין צורך להסיג את גייסותינו. אם נוכל לחסל את אמצעי סיוע-האש של האויב ואת עתודותיו, יספיקו אש הארטילריה, המרגמות והאוויריה שלנו, שיזנו חתו על כוחותיו שבמגע אתנו, כדי לאפשר לנו את כיבוש היעד.

החבר ואנג, שזה לא מכבר חזר מקורס עיוני באקדמית פרונוצ'א, ירצה לפניכם בהמשך הלימודים על השפעות כל-יחיד הגרעיניים הטקטיים על אורח-ההתקפה. זכור, החבר לי, וזכרו גם אתם, החניכים האחרים: כל-יחיד הגרעיניים אינם כל-יחידים ה"סופיים", כפי שמאמינים האימ-פריאליסטים וגרוריהם. כל-יחיד גרעיניים אינם אלא תוספות רבות-עצמה לכלים הניתנים למפקד. כדי לקיים את עקרונות המלחמה אשר אותם הנכם לומדים כאן, השיעור נסתיים.

ביותר לגייסות להגן על עצמם מפני השפעות כל-יחיד גרעיניים. נקודת-האפס-ההקרקעית צריכה להיות מדויקת מאוד, כדי שתהיה תכליתית. זאת ועוד: קרבתן של עמדותינו הקדמיות היתה מעוררת בעיה קשה של בטיחות לגייסותינו. מובן שההקרבה העצמית רבת-התהילה של חיילינו, גיבורי-העדה, הנה עובדה שאין להתכחש לה. אבידות אחדות שישבו להם כל-יחיד הגרעיניים שלנו למען תבוצע המשימה שלנו לא ינמיכו את רוחם ולא יגרעו מתוקפנותם הקרבית — חניכי המסות-הפוליטיים שלנו הגם תכליתיים מאוד. אולם אין אנו יכולים להרשות לעצמנו להפסיד גייסות שלא-לצורך לפני שיגיעו למגע עם האויב. לנוכח המחפה וההסתר שמעניקים פני-ההקרקע ההרריים יתכן שניתן היה לסגת למרחק-הבטיחות המזערי ואחרי-כן להפעיל כל-יחיד גרעיני על הגבעה 851. אולם מעשה כזה כרוך בסכנה, משום שהאויב עלול לגלות תזוזה זאת ולהתקדם אל העמדות שפיגנו, או להפעיל כל-יחיד גרעיני

„טוב-יותר, טוב-פחות — אין זה כל-כך חשוב; העיקר, תנו לי משהו השונה מן הרגיל“, כזו היא לעתים קרובות תביעתו של קהילה-לקוחות בענפי אמנות שונים — ואף בספרות, על כל סוגיה. דומה כי אותו קצין אמריקאי, אשר פריעטו נתפרסם באחד מבטאוני בתי-הספר הצבאיים שבארה"ב תחת השם „ההתקפה על רכס, שברון-הלב“ — מילא על כל פנים אתר תביעה זו. זהו תיאור התקפה צפון-קוריאנית על עמדה אמריקאית, בקטע-חזית שנתפרסם למדי (ראה, למשל, פרק 18, עמ' 269 בספר רבי-הענין „קרבות בקוריאנה“ לקפ' גיוגלר, בהוצאת „מערכות“). סקירות כאלו נתפרסמו (ב„מערכות“ וב„צלקון“) לרוב — אלא שהפעם „הערים“ המחבר על קוראיו: — הסיפור כתוב בשם מבצעי-ההתקפה הצפון קוריאניים — וכמובן שגם ב„לשון“ שלהם, ולפי אורח-מחשבתם האופייני (כפי שנראה אורח-מחשבה זה לקצין אמריקאי — באופן שהקורא מקבל מקצת מן האיפיון של שני אורח-המחשבה, של המתוארים ושל המתאר בסיחה). הקוראים ייטיבו לשפוט באיזו מידה הצליח קול-לויט ארוינג היימונט בכיוצו משימתו. המערכת, על כל פנים, ראתה במתן דבריו הזדמנות להציג בפניהם אורח התקפה, והכנתה, האופייני (או שהיה אופייני) לצבאות מסוימים.